

SIMAP NO RECOLZA A CAP DE LES CANDIDATURES A LES ELECCIONS AL COL·LEGI DE METGES DE VALÈNCIA I INSISTEIX EN LA NECESSITAT DE REGULAR LA COL·LEGIACIÓ, BASADA EN UNA LLEI PRECONSTITUCIONAL

* MALGRAT LA INSISTÈNCIA DE LA COMISSIÓ EUROPEA, EL GOVERN SEGUEIX SENSE REGULAR LA COL·LEGIACIÓ, ACCEPTANT PÚBLICAMENT POSSIBLES SANCIONS.

* EL COL·LEGI ÉS UN CLUB SOCIAL AL QUE MOLTS METGES/SES NO VOLEM PERTÀNYER.

Estimats/des amics/gues: davant la pròxima celebració d'eleccions el pròxim 3 de maig per a la renovació del Ple de la Junta de Govern del Col·legi de Metges de València (ICOMV) i després de la proclamació de tres candidatures als comicis, el Sindicat de Metges d'Assistència Pública (SIMAP) vol declarar que **NO recolza cap d'elles**.

D'aquesta forma SIMAP es desmarca de l'actitud de suport explícit de determinats sindicats a algunes candidatures, organitzacions que ja havien format part, amb sindicalistes de pes, en anteriors juntes de govern col·legial.

Cap de les candidatures ens ha pogut convèncer que les seues intencions en optar a l'adreça de l'ICOMV vaja més enllà de seguir utilitzant aquesta institució com un lobby, davant la societat i administracions públiques, per a seguir parlant en nom dels metges/ses quan la majoria no se senten integrants del col·legi, sinó que es veuen obligats per llei a pertànyer a aquesta associació per a poder exercir la seua professió, com es mostra en els alts percentatges d'abstenció que se succeeixen en les diferents eleccions, rondant el 80% en 2014.

Així l'ICOMV, i la majoria dels col·legis de metges, s'han convertit en una espècie de club social de "cert prestigi" i en un imant per a persones amb ambició personal, que queda molt allunyat del motor vocacional i de servei que és la motivació principal a l'hora d'escollir aquesta professió.

La funció principal que atorga la llei als col·legis és la de vetlar per que els col·legiats tinguen la necessària titulació i no es produïska intrusisme professional. Aquesta necessitat de disposar d'un registre dels metges/ses per a poder exercir a Espanya i en la resta de la Unió Europea ve regulada per la Directiva Europea 2006/123/CE i, en el nostre país, **ja l'exerceix de forma correcta les diferents institucions sanitàries públiques** en les quals treballen els metges espanyols.

La directiva europea estableix que, en aquest cas, no ha de donar-se la duplicitat de control, s'ha de simplificar i suprimir el sistema de vigilància menys eficient per a assegurar la protecció de la salut a la població i, per tant, la col·legiació hauria de ser voluntària a Espanya. El nostre país gaudeix d'un estat modern amb una administració eficient que no necessita institucions vuitcentistes que assegurin la seua funció.

La Llei estatal que regula la col·legiació obligatòria és una norma preconstitucional de 1974, i tots els intents que s'han realitzat per modificar-la i ajustar-la a les directives europees han quedat en projectes de llei guardats en un calaix, assumint fins i tot, i pagant amb diners públics, les possibles sancions imposades per Europa. És a dir, malgrat els intents de diferents governs per a ajustar-se a la legalitat, la pressió i el cabildeo d'aquests grups de pressió han impedit que, fins avui, s'haja pogut aprovar una nova norma estatal que trasllade la directiva europea i declare que la col·legiació siga voluntària i que el registre oficial de professionals ha de ser qui complisca les exigències de la legislació europea vigent.

Per açò, el SIMAP ha denunciat de forma reiterada que Espanya incompleix les directives europees sobre col·legiació professional.

La falsedat, tantes vegades repetida, per la qual obtenen benefici directe de la col·legiació obligatòria, afirmant que la salut dels ciutadans corre perill si la posen en mans d'un facultatiu sanitari públic que no estiga col·legiat, suposa un gran engany als ciutadans, i ací les institucions sanitàries no haurien de mirar cap a un altre costat. Els col·legis de metges gens aporten que no ofereix ja l'administració pública en la millora i vigilància de la qualitat assistencial dels seus professionals.

Les institucions sanitàries públiques haurien de fer valdre la seua capacitat de control de les titulacions dels seus professionals sanitaris, de la vigència del seu codi ètic i de bona praxi, del seu règim disciplinari, quan siga pertinent, i del seu compromís amb la formació i progressió laboral dels seus professionals. Al cap i a la fi, aquest control existeix perquè parteix dels impostos que paguen els ciutadans es destina a garantir la qualitat de l'assistència que reben.

Per tot açò, ara com ara, no existeixen raons que justifiquen l'obligatorietat a la pertinença a un col·legi professional, com l'ICOMV, excepte per a les persones que vulguen forma part d'un club privat professional, l'agenda del qual està plena d'actes festius, als quals la majoria no acudim però que financem de forma religiosa.

Els col·legis de metges parlen en nom de tots els metges, en nom de la professió, de la seua visió de l'exercici de la medicina, que no té per què ser la nostra, no ens representen, per la qual cosa no han de ni poden ser interlocutors vàlids davant la societat ni davant les institucions públiques, a més de que la seua junta de govern no és triada per a tal efecte.

Per tot açò, SIMAP no recolza a cap de les candidatures i expressa la seua intenció de seguir lluitant perquè es complisquen les directives europees que fins ara estan sent ignorades i desaparega la col·legiació obligatòria.

El SIMAP només contempla la col·legiació voluntària, per raons de legalitat i de dignitat professional, sobretot per als professionals que treballen en la sanitat pública.

Per a qualsevol aclaració que necessiteu podeu dirigir-vos als delegats assignats als diferents departaments de salut.

NO CAL SER MOLTS PER FER LES COSES BÉ, PERÒ QUANTS MÉS SIGUEM MÉS COSES ACONSEGUIREM.

UNEIX-TE A NOSALTRES

SIMAP-PAS

SOM COMPANYS